

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๔๓๐๕ (พ.ศ. ๒๕๕๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พลาสติกแบบม้วน : กระจาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พลาสติกแบบม้วน : กระจาด มาตรฐานเลขที่ มอก. 2498 - 2553 ไว้ ดังมีรายการละเอียดต่อท้าย ประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พลาสติกแบบม้วน : กระดาษ

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมเฉพาะพลาสติกกระดาษที่เป็นม้วนสำหรับใช้ในทางการแพทย์

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 พลาสติกแบบม้วน : กระดาษ ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “พลาสติกกระดาษ” หมายถึง แลบกระดาษด้านหนึ่งเคลือบด้วยกาวสังเคราะห์ แล้วทำเป็นม้วน เพื่อใช้ในทางการแพทย์

3. ขนาดและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

- 3.1 ความกว้าง

ให้เป็นไปตามตารางที่ 1

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.2.1

ตารางที่ 1 ความกว้างและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

(ข้อ 3.1)

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ความกว้าง	เกณฑ์ความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน
ไม่เกิน 50	± 1.5
เกิน 50	± 2.5

- 3.2 ความยาว

ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก โดยความยาวเฉพาะส่วนที่ใช้งานได้ ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 98 ของที่ระบุไว้ที่ฉลาก

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.2.2

4. คุณลักษณะที่ต้องการ

- 4.1 ลักษณะทั่วไป
  - แถบกระดาษต้องเคลือบขาวอย่างสม่ำเสมอ และไม่มีสิ่งแปลกปลอม
  - การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- 4.2 รอยต่อ
  - ต้องไม่มีรอยต่อ
  - การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ
- 4.3 น้ำหนักกาว
  - น้ำหนักกาวต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร ต้องไม่น้อยกว่า 20 กรัม
  - การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.3
- 4.4 น้ำหนักกระดาษ
  - น้ำหนักกระดาษต่อพื้นที่ 1 ตารางเมตร ต้องไม่น้อยกว่า 34 กรัม
  - การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.4
- 4.5 การซึมผ่านของไอน้ำ
  - ต้องไม่น้อยกว่า 500 กรัมต่อตารางเมตร ในเวลา 24 ชั่วโมง
  - การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.5
- 4.6 แรงดึงขาด (breaking load)
  - ต้องไม่น้อยกว่า 8 นิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร
  - การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 8.6
- 4.7 ความติดแน่น
  - 4.7.1 เมื่อทดสอบตามข้อ 8.7 วิธีที่ 1 แล้ว ชิ้นทดสอบเลื่อนไปจากตำแหน่งเดิมได้ไม่เกิน 2.5 มิลลิเมตร
  - 4.7.2 เมื่อทดสอบตามข้อ 8.7 วิธีที่ 2 แล้ว แรงที่ใช้ในการลอกชิ้นทดสอบต้องไม่น้อยกว่า 1 นิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร

5. การบรรจุ

- 5.1 ให้บรรจุพลาสติกกระดาษในภาชนะบรรจุที่สะอาด และป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

6. เครื่องหมายและฉลาก

- 6.1 ที่ภาชนะบรรจุพลาสติกหรือกระดาษทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (1) ชื่อผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้หรือชื่ออื่นที่สื่อความหมายว่าเป็นผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานนี้
  - (2) ให้ระบุข้อความ “ใช้กาวสังเคราะห์”
  - (3) ความกว้าง เป็นมิลลิเมตร และความยาว เป็นเมตร
  - (4) จำนวน เป็นม้วน
  - (5) เดือน ปีที่ทำ และรหัสรุ่นที่ทำ
  - (6) เดือน ปีที่หมดอายุ
  - (7) คำแนะนำในการเก็บรักษา
  - (8) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

7. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- 7.1 การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

8. การทดสอบ

- 8.1 ภาวะปรับตัวอย่าง
ให้เก็บตัวอย่างไว้ที่อุณหภูมิ (25 ± 2) องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ ร้อยละ (65 ± 5) เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง ก่อนนำไปทดสอบ หรือเตรียมเป็นชั้นทดสอบ หรือใช้ปรับภาวะแผ่นทดสอบ
- 8.2 การวัดขนาด
- 8.2.1 ความกว้าง
ใช้เครื่องวัดที่ละเอียดถึง 0.1 มิลลิเมตร วัดความกว้างของตัวอย่างแต่ละม้วน ม้วนละ 3 ตำแหน่ง โดยแต่ละตำแหน่งให้มีระยะห่างเท่า ๆ กัน แล้วรายงานผลทุกค่า
- 8.2.2 ความยาว
ลอกตัวอย่างออกจากแกน แล้วใช้เครื่องวัดที่เหมาะสม วัดความยาวเฉพาะส่วนที่ใช้งานได้ของตัวอย่างแต่ละม้วน แล้วรายงานผลทุกค่า
- 8.3 การทดสอบน้ำหนักกาว
- 8.3.1 สารเคมี
ปิโตรเลียมสปิริต ที่มีจุดเดือดในช่วง 40 องศาเซลเซียส ถึง 60 องศาเซลเซียส หรือตัวทำละลายอื่นที่เทียบเท่า

8.3.2 วิธีทดสอบ

สุ่มตัดชิ้นทดสอบจากตัวอย่างแต่ละม้วนให้ได้ขนาด 9.0 กรัม ถึง 11.0 กรัม ซึ่งให้ทราบน้ำหนักที่แน่นอน (W_1) วัดความกว้างและความยาวของชิ้นทดสอบ แล้วคำนวณหาพื้นที่ของชิ้นทดสอบ (A) นำไปแช่ในปิโตรเลียมสปิริตที่มีจำนวนมากพอจนทำให้กาวละลายออกมาจนหมด นำแผ่นกระดาษที่เหลือไปทำให้แห้ง แล้วชั่ง ทำซ้ำจนน้ำหนักคงที่ (W_2)

8.3.3 วิธีคำนวณ

คำนวณหาน้ำหนักกาว จากสูตร

$$\text{น้ำหนักกาว กรัมต่อตารางเมตร} = \frac{(W_1 - W_2)}{A}$$

เมื่อ W_1 คือ น้ำหนักรวมของชิ้นทดสอบ เป็นกรัม

W_2 คือ น้ำหนักรวมของชิ้นทดสอบที่ละลายกาวออกแล้ว เป็นกรัม

A คือ พื้นที่ของชิ้นทดสอบ เป็นตารางเมตร

8.3.4 การรายงานผล

ให้รายงานน้ำหนักกาวของตัวอย่างแต่ละม้วน เป็นกรัมต่อตารางเมตร

8.4 การทดสอบน้ำหนักกระดาษ

8.4.1 วิธีคำนวณ

ให้นำผลการทดสอบจากข้อ 8.3.2 มาคำนวณหาน้ำหนักกระดาษ จากสูตร

$$\text{น้ำหนักกระดาษ กรัมต่อตารางเมตร} = \frac{W_2}{A}$$

เมื่อ W_2 คือ น้ำหนักของชิ้นทดสอบที่ละลายกาวออกแล้ว เป็นกรัม

A คือ พื้นที่ของชิ้นทดสอบ เป็นตารางเมตร

8.4.2 การรายงานผล

ให้รายงานน้ำหนักกระดาษของตัวอย่างแต่ละม้วน เป็นกรัมต่อตารางเมตร

8.5 การทดสอบการซึมผ่านของไอน้ำ

8.5.1 เครื่องมือ

8.5.1.1 กล่องทำด้วยวัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อนและกันการซึมผ่านของไอน้ำได้ มีขนาดภายนอก 25 มิลลิเมตร × 95 มิลลิเมตร × 20 มิลลิเมตรหนักไม่เกิน 60 กรัม จำนวน 5 ใบ เจาะด้านบนกล่องแต่ละใบเป็นช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 8 มิลลิเมตร × 80 มิลลิเมตร

8.5.1.2 ตู้ความชื้น (electrically-heated humidity cabinet) ซึ่งควบคุมอุณหภูมิได้ที่ (37 ± 1) องศาเซลเซียส และมีอากาศหมุนเวียนได้ดีภายใน หรือตู้อบไฟฟ้าแบบอากาศหมุนเวียนที่ควบคุมความชื้นได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

8.5.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

สุ่มตัดตัวอย่างเป็นชิ้นทดสอบม้วนละ 1 ชิ้น ให้กว้างไม่น้อยกว่า 15 มิลลิเมตร และยาวประมาณ 95 มิลลิเมตร กรณีตัวอย่างกว้างน้อยกว่าที่กำหนดให้ใช้ความกว้างของตัวอย่างนั้น

8.5.3 วิธีทดสอบ

- 8.5.3.1 วางภาชนะบรรจุแอนไฮดรัสแคลเซียมคลอไรด์ประมาณ 1 กิโลกรัม ในตู้ความชื้นซึ่งควบคุมอุณหภูมิไว้ที่ (37 ± 1) องศาเซลเซียส
- 8.5.3.2 ใส่สำลีสลงในกล่องแต่ละใบ ใบละ 2 กรัม แล้วเติมน้ำกล่องละ 20 ลูกบาศก์เซนติเมตร
- 8.5.3.3 นำชิ้นทดสอบจากตัวอย่างแต่ละม้วนมาปิดช่องด้านบนของกล่องแต่ละใบให้สนิท ระวังอย่าดึงให้ชื้นทดสอบยัด และอย่าให้สัมผัสกับสำลีสภายในกล่อง นำไปชั่งและบันทึกค่าให้ละเอียดถึง 0.001 กรัม (W_1)
- 8.5.3.4 นำกล่องทุกใบไปวางในตู้ความชื้นเป็นเวลา 18 ชั่วโมง $\pm$ 15 นาที นำออกมาตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 ชั่วโมง แล้วชั่งอีกครั้งหนึ่ง (W_2)

8.5.4 วิธีคำนวณ

คำนวณหาการซึมผ่านของไอน้ำในเวลา 24 ชั่วโมง เป็นกรัมต่อตารางเมตร จากน้ำหนักที่หายไปของแต่ละกล่อง และพื้นที่ช่องด้านบนของกล่อง จากสูตร

$$\text{การซึมผ่านของไอน้ำ กรัมต่อตารางเมตร} = \frac{(W_1 - W_2) \times 24}{A \times 18}$$

- เมื่อ W_1 คือ น้ำหนักกล่องที่ใส่น้ำและปิดช่องด้านบนด้วยตัวอย่างก่อนทดสอบ เป็นกรัม
- W_2 คือ น้ำหนักกล่องที่ใส่น้ำและปิดช่องด้านบนด้วยตัวอย่างหลังทดสอบ เป็นกรัม
- A คือ พื้นที่ช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าบนกล่อง เป็นตารางเมตร

8.5.5 การรายงานผล

ให้รายงานการซึมผ่านของไอน้ำในเวลา 24 ชั่วโมง ของตัวอย่างแต่ละม้วน เป็นกรัมต่อตารางเมตร

8.6 การทดสอบแรงดึงขาด

8.6.1 เครื่องมือ

เครื่องทดสอบความต้านแรงดึงที่สามารถดึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว (300 ± 30) มิลลิเมตรต่อนาที และอ่านค่าแรงดึงขาดได้ในช่วงร้อยละ 15 ถึง ร้อยละ 85 ของหน้าปัด

8.6.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

สุมตัดตัวอย่างเป็นชิ้นทดสอบม้วนละ 1 ชิ้น กว้าง 25 มิลลิเมตร และยาวประมาณ 200 มิลลิเมตร กรณีตัวอย่างกว้างน้อยกว่าที่กำหนดให้ใช้ความกว้างของตัวอย่างนั้น

8.6.3 วิธีทดสอบ

ยึดชิ้นทดสอบด้วยปากจับทั้งสองให้แน่น โดยให้ระยะห่างระหว่างปากจับเป็น 100 มิลลิเมตร ดึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว (300 ± 30) มิลลิเมตรต่อนาที จนกระทั่งชิ้นทดสอบขาด บันทึกค่าแรงดึง แล้วคำนวณหาแรงดึงขาดเป็นนิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร ถ้าชิ้นทดสอบหลุดหรือขาดภายในบริเวณห่างจากปากจับ 10 มิลลิเมตร ให้เปลี่ยนชิ้นทดสอบและทดสอบใหม่

8.6.4 การรายงานผล

ให้รายงานแรงดึงขาดของตัวอย่างแต่ละม้วน เป็นนิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร

8.7 การทดสอบความตึงแน่น

8.7.1 เครื่องมือ

- 8.7.1.1 แผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมที่เป็นไปตาม BP 1988 Volume 2 Appendix XX H หรือเทียบเท่า
- 8.7.1.2 ลูกกลิ้ง ทำด้วยโลหะขัดเงา รูปทรงกระบอก เส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 50 มิลลิเมตร ที่ให้แรงกด 20 นิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร
- 8.7.1.3 เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง
- 8.7.1.4 ตู้อบแบบอากาศหมุนเวียน ที่ควบคุมอุณหภูมิได้ที่ (37 ± 1) องศาเซลเซียส
- 8.7.1.5 ตุ่มน้ำหนักรที่ให้แรงดึง 0.8 นิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร
- 8.7.1.6 เครื่องวัดละเอียด 0.01 มิลลิเมตร

8.7.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

8.7.2.1 สำหรับวิธีที่ 1

ลอกตัวอย่างออกจากม้วน 3 รอบแรกทั้ง ปิดตัวอย่างความยาวมากกว่า 60 มิลลิเมตร เล็กน้อยไปบนกระจก ลอกตัวอย่างออกจากม้วนด้วยอัตราเร็วประมาณ 30 เซนติเมตรต่อวินาที ปิดทับไปบนตัวอย่างชิ้นแรก แล้วตัดเป็นชิ้นทดสอบม้วนละ 1 ชิ้น ให้มีขนาดกว้าง 25 มิลลิเมตร ยาวเกิน 60 มิลลิเมตรเล็กน้อย (เพื่อไว้สำหรับจับ) แล้วลอกตัวอย่างชิ้นบนออกเพื่อเป็นชิ้นทดสอบ ในกรณีที่มีความกว้างของตัวอย่างน้อยกว่า 25 มิลลิเมตร ให้ใช้ความกว้างของตัวอย่างเป็นความกว้างของชิ้นทดสอบ ระวังอย่าสัมผัสส่วนที่เป็นกาว

8.7.2.2 สำหรับวิธีที่ 2

ปิดตัวอย่างความยาวมากกว่า 400 มิลลิเมตร เล็กน้อยไปบนกระจก จากนั้นนำตัวอย่างที่เหลือ จากข้อ 8.7.2.1 มาลอกตัวอย่างออกจากม้วนด้วยอัตราเร็วประมาณ 30 เซนติเมตรต่อวินาที ปิดทับไปบนตัวอย่างชิ้นแรก แล้วตัดเป็นชิ้นทดสอบม้วนละ 1 ชิ้น ให้มีขนาดกว้าง 25 มิลลิเมตร ยาวเกิน 400 มิลลิเมตร อีกเล็กน้อย (เพื่อไว้สำหรับจับ) แล้วลอกตัวอย่างชิ้นบนออกเพื่อเป็นชิ้นทดสอบ ในกรณีที่ความกว้างของตัวอย่างน้อยกว่า 25 มิลลิเมตร ให้ใช้ความกว้างของตัวอย่างเป็นความกว้างของชิ้นทดสอบ ระวังอย่าสัมผัสส่วนที่เป็นกาว

8.7.3 วิธีทดสอบ

8.7.3.1 วิธีที่ 1

ทำความสะอาดแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมด้วยสำลีชุบแอลกอฮอล์ แล้วแขวนหรือตั้งไว้ในบรรยากาศที่อิมมัวด้วยไอทอลูอิน เป็นเวลา 5 นาที แล้วนำไปเก็บไว้ในภาวะตามข้อ 8.1 อีกเป็นเวลา 30 นาที ติดชั้นทดสอบที่เตรียมตามข้อ 8.7.2.1 ด้านที่มีกาวลงบนแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมที่เตรียมไว้ตามแนวยาวและลึกเข้าไปจากปลายด้านหนึ่ง 25 มิลลิเมตร โดยระวังอย่าให้เกิดฟองอากาศ ใช้ลูกกลิ้งทับชั้นทดสอบ 4 ครั้ง ด้วยอัตราเร็วประมาณ 60 เซนติเมตรต่อนาที ทำเครื่องหมายบนแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมตรงตำแหน่งปลายชั้นทดสอบ นำไปเก็บไว้ในภาวะตามข้อ 8.1 เป็นเวลา 10 นาที แล้วแขวนตุ้มน้ำหนักที่ปลายอีกข้างหนึ่งของชั้นทดสอบ เพื่อให้เกิดแรงดึง 0.8 นิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตรของชั้นทดสอบ โดยให้แรงดึงนี้กระจายไปเท่าๆ กันตลอดความกว้างของชั้นทดสอบ แขวนแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมไว้ในตู้อบที่มีอุณหภูมิ (37 ± 1) องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที โดยให้ด้านที่ตัวอย่างติดอยู่หงายทำมุม 2 องศา กับแนวตั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้ชั้นทดสอบลอกออกจากแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิม แล้วใช้เครื่องวัดที่เหมาะสมวัดระยะที่ปลายชั้นทดสอบเลื่อนไปจากตำแหน่งที่ทำเครื่องหมายไว้ เป็นมิลลิเมตร

8.7.3.2 วิธีที่ 2

ทำความสะอาดแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมเช่นเดียวกับข้อ 8.7.3.1 ติดชั้นทดสอบที่เตรียมตามข้อ 8.7.2.2 ด้านที่มีกาวตามแนวยาวลงบนกลางแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิมเป็นระยะไม่น้อยกว่า 200 มิลลิเมตร ใช้ลูกกลิ้งทับชั้นทดสอบ 4 ครั้ง ด้วยอัตราเร็วประมาณ 60 เซนติเมตรต่อนาที นำไปเก็บไว้ในภาวะตามข้อ 8.1 เป็นเวลา 10 นาที หลังจากนั้นใช้เครื่องทดสอบความต้านแรงดึงลอกชั้นทดสอบออกจากแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิม โดยให้ชั้นทดสอบทำมุม 180 องศา กับแผ่นเหล็กกล้าไร้สนิม และด้วยอัตราเร็วสม่ำเสมอในช่วง (300 ± 30) มิลลิเมตรต่อนาที บันทึกแรงที่ใช้ในการลอกชั้นทดสอบได้เป็นระยะ 25 มิลลิเมตรแรก และที่ทุกๆ ระยะ 30 มิลลิเมตร คำนวณหาค่าเฉลี่ยจากค่าที่บันทึกไว้ 6 ครั้ง ของชั้นทดสอบแต่ละชั้น แล้วคำนวณหาค่าแรงที่ใช้ในการลอกชั้นทดสอบจากทุกตัวอย่าง เป็นนิวตันต่อความกว้าง 1 เซนติเมตร

ภาคผนวก ก.

การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 7.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ปลาสเตอร์กระดาษที่ทำจากวัสดุอย่างเดียวกัน โดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการชักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
- ก.2.1 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบการบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก
- ก.2.1.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 2 หน่วยภาชนะบรรจุ
- ก.2.1.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5. และข้อ 6. จึงจะถือว่าปลาสเตอร์กระดาษรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.2.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบขนาด ลักษณะทั่วไป และรอยต่อ
- ก.2.2.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ ก.1
- ก.2.2.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 3. ข้อ 4.1 และข้อ 4.2 ในแต่ละรายการ ต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ ก.1 จึงจะถือว่าปลาสเตอร์กระดาษรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ตารางที่ ก.1 แผนการชักตัวอย่างสำหรับการทดสอบขนาด ลักษณะทั่วไป และรอยต่อ
- (ข้อ ก.2.2)

ขนาดรุ่น ม้วน	ขนาดตัวอย่าง ม้วน	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 1 000	3	0
1 001 ถึง 5 000	13	1
5 001 ถึง 10 000	20	2
เกิน 10 000	32	3

- ก.2.3 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบน้ำหนักกาวและน้ำหนักกระดาษ
- ก.2.3.1 ให้ชักตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ก.2.2 จำนวน 5 ม้วน ถ้ามีไม่ถึงให้ชักตัวอย่างเพิ่มจากรุ่นเดียวกันจนครบ 5 ม้วน ในกรณีที่ตัวอย่างมีขนาดเล็กแต่ละม้วนไม่พอสำหรับทดสอบ ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มเพิ่มจากรุ่นเดียวกันจนเพียงพอสำหรับการทดสอบ
- ก.2.3.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4.3 และข้อ 4.4 จึงจะถือว่าปลาสเตอร์กระดาษรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.2.4 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบการซึมผ่านของไอน้ำ แรงดึงขาด และความตึงแน่น

ก.2.4.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 5 ม้วน นำไปทดสอบความตึงแน่นก่อน แล้วจึงทดสอบรายการอื่นต่อไป

ก.2.4.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4.5 ข้อ 4.6 และข้อ 4.7 จึงจะถือว่าพลาสติกกระดาศรุ่นนั้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ก.3 เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างพลาสติกกระดาศต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1.2 ข้อ ก.2.2.2 ข้อ ก.2.3.2 และข้อ ก.2.4.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าพลาสติกกระดาศรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้